

Ple del Parlament

Dossier per a la sessió núm. 3

Convocada per al dia 23 de gener de 2013, a les 10.00 h

Ordre del dia

1. Proposta de resolució de creació de les comissions. Tram. 252-00004/10. Junta de Portaveus. Debat i votació.

2. Compareixença del president de la Generalitat davant el Parlament per a donar compte de l'estructura i la composició del Govern. Tram. 350-00001/10. President de la Generalitat. Substanciació.

3.

– Proposta de resolució de declaració de sobirania del poble català. Tram. 250-00058/10. Grup Mixt (text presentat: BOPC 8, 3).

– Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya. Tram. 250-00059/10. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (text presentat: BOPC 8, 4).

– Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya. Tram. 250-00060/10. Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (text presentat: BOPC 8, 6).

– Proposta de resolució sobre el dret a decidir i la reforma de la Constitució. Tram. 250-00062/10. Grup Parlamentari Socialista (text presentat: BOPC 8, 8).

Debat i votació de les propostes de resolució i de les esmenes presentades.

4. Decret llei 6/2012, del 27 de desembre, de modificació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa. Tram. 203-00004/10. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 4, 15).

5. Decret llei 5/2012, del 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit. Tram. 203-00001/10. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 2, 3).

6. Decret llei 7/2012, del 27 de desembre, de mesures urgents en matèria fiscal que afecten l'impost sobre el patrimoni. Tram. 203-00003/10. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 4, 13).

7. Decret llei 8/2012, del 27 de desembre, de modificació de la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions. Tram. 203-00002/10. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 4, 12).

PUNT 1 | DEBAT I VOTACIÓ

— Proposta de resolució de creació de comissions

Tram. 252-00004/10

Proposta al Ple

Mesa del Parlament i Junta de Portaveus, 15.01.2013

COMISSIONS LEGISLATIVES (ART. 51.1 RPC)

COMISSIÓ D'AFERS INSTITUCIONALS (CAI)

Àmbits

Desplegament de l'Estatut.

Relacions institucionals.

Participació.

Organització administrativa de l'Administració de la Generalitat.

Funció pública.

Administració i govern local.

Acció comunitària i de desenvolupament local.

Esports.

Afers religiosos.

Memorial democràtic.

COMISSIÓ D'ECONOMIA, FINANCES I PRESSUPOST (CEF)

Àmbits

Política econòmica.

Pressupost de la Generalitat.

Finances i control financer del sector públic de la Generalitat.

Entitats de crèdit.

Mercat de valors.

Promoció i defensa de la competència.

Sector assegurador.

Jocs i apostes.

COMISSIÓ D'EMPRESA I OCUPACIÓ (CEO)

Àmbits

Polítiques d'ocupació i intermediació laboral.

Relacions laborals i inspecció de treball.

Formació ocupacional i contínua.

Economia social, cooperatives i autoempresa.

Indústria.

Seguretat industrial.

Innovació.

Telecomunicacions i societat de la informació.

Internacionalització de l'empresa.

Comerç.

Turisme.

Consum.

Energia, energies renovables i mines.

COMISSIÓ DE JUSTÍCIA (CJ)

Àmbits

Justícia.

Serveis penitenciaris.

Rehabilitació i justícia juvenil.

Relacions amb l'Administració de justícia.

Dret i entitats jurídiques.

COMISSIÓ D'INTERIOR (CI)

Àmbits

Seguretat ciutadana, seguretat pública i trànsit.

Emergències i protecció civil.

Prevenió, extinció d'incendis i salvament.

COMISSIÓ D'AGRICULTURA, RAMADERIA, PESCA, ALIMENTACIÓ I MEDI NATURAL (CARPAMN)

Àmbits

Polítiques d'agricultura.

Polítiques de ramaderia.

Polítiques de pesca.

Desenvolupament del món rural.

Alimentació, qualitat i indústries agroalimentàries.

Medi natural.

Bosc i biodiversitat.

COMISSIÓ D'ENSENYAMENT I UNIVERSITATS (CEU)

Àmbits

Polítiques educatives i planificació.

Ordenació i innovació educatives.
Formació professional i formació permanent.
Universitats.
Recerca.

COMISSIÓ DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT (CTS)

Àmbits

Política i planificació territorials.
Infraestructures i mobilitat.
Urbanisme.
Polítiques ambientals i de sostenibilitat.
Aigua.
Residus.
Habitatge.

COMISSIÓ DE BENESTAR, FAMÍLIA I IMMIGRACIÓ (CBFI)

Àmbits

Política de serveis socials.
Famílies.
Atenció als infants i als adolescents.
Acolliments i adopcions.
Polítiques d'inclusió social.
Polítiques de la gent gran.
Immigració.
Acció comunitària.
Xarxa d'equipaments cívics i socials.

COMISSIÓ DE CULTURA I LLENGUA (CCL)

Àmbits

Promoció i difusió culturals.
Patrimoni cultural, arxius i museus.

Indústries culturals.
Cooperació cultural.
Llengua.

COMISSIÓ DE SALUT (CS)

Àmbits

Política i planificació sanitàries.
Serveis sanitaris.
Equipaments sociosanitaris.
Seguretat alimentària.

COMISSIONS ESPECÍFIQUES (ART. 54.1 RPC)

COMISSIONS DE SEGUIMENT (ART. 56.1 RPC)

COMISSIÓ D'IGUALTAT DE LES PERSONES (CIP)

Àmbit

Planificació i estudi de les polítiques d'igualtat.

COMISSIÓ DE POLÍTiques DE JOVENTUT (CPI)

Àmbit

Planificació i estudi de les polítiques de joventut.

COMISSIÓ D'ACCIÓ EXTERIOR, UNIÓ EUROPEA I COOPERACIÓ (CAEUEC)

Àmbits

Relacions internacionals i acció exterior.
Relacions amb la Unió Europea.
Polítiques de cooperació al desenvolupament i de solidaritat.

COMISSIÓ DE LA INFÀNCIA (CDI)

Àmbits

Planificació i estudi de les polítiques sobre la infància.

PUNT 3 | DEBAT I VOTACIÓ

— Proposta de resolució de declaració de sobirania del poble català

Tram. 250-00058/10

Presentació

Grup Mixt

Reg. 856 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.01.2013

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DE DECLARACIÓ DE SOBIRANIA DEL POBLE CATALÀ

PREÀMBUL

Els Països Catalans són una nació, i com a tal tenen el dret a exercir l'autodeterminació.

Durant tot el segle xx la voluntat d'autogovernar-se dels i de les catalanes ha estat una constant. Ho fou durant el període republicà, en el debat de l'Estatut de Núria, l'aprovació del qual fou condicionat per la intransigència de les Corts espanyoles. La resistència política en el marc de les dues dictadures i dels règims monàrquics són també exponents d'aquesta voluntat que es perllonga en el temps. En l'actual monarquia parlamentària espanyola, el poble català fou condemnat. El text constitucional negava el poble català com a subjecte polític i el fragmentava en diverses Comunitats Autònomes, prohibint expressament la federació dels territoris que configuren els Països Catalans. Cal recordar que aquest text constitucional, redactat en un context de mínimes garanties democràtiques, preveu la intervenció militar en cas que algun dels territoris de l'Estat decideixin exercir els seus drets nacionals.

Amb el maltracte econòmic, institucional, territorial o cultural l'encaix del nostre poble en els marcs institucionals francès i espanyol s'ha demostrat inviable. Els atacs a la llengua arreu dels Països Catalans o al model d'immersió a l'escola al Principat són tan sols exemples recents d'aquesta voluntat, reiterada, de l'Estat a fer desaparèixer la forma de veure el món i de viure que tenim els i les catalanes.

La crisi desencadenada pel debat estatutari a partir de la segona meitat de la dècada del 2000 i l'auge de les consultes populars per la independència, han convertit en majoritària la voluntat de decidir del poble. Aquesta eclosió ha fet coincidir en el dret a decidir a una part majoritària de la societat. Les mobilitzacions del 10 de juliol del 2010 i de l'11 de setembre del 2012 obliguen als representants polítics a moure fitxa i a facilitar que el poble català pugui exercir el seus drets col·lectius, en llibertat i sense condicions. Aquests re-

presentants són conscients del paper protagonista del poble en el procés d'autodeterminació.

Cal recordar, tanmateix, que aquest procés té lloc en el marc d'una crisi capitalista especialment dolorosa, que ve acompanyada de les retallades més importants en el sector públic i la negació, fins i tot, dels drets més elementals (habitatge, treball...) per una part important de la societat. En aquest sentit i per fer el procés el més ampli possible, és imprescindible que aquest vagi acompanyat d'un replantejament del marc econòmic, dels tractats internacionals contrets per l'Estat i de la forma que prendrà la nostra democràcia.

Per tal de continuar el procés d'autodeterminació del poble català, el Parlament de Catalunya, reunit en sessió plenària en l'inici de la X legislatura, formula la següent:

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA DEL POBLE CATALÀ

1. El Parlament de Catalunya constata que la consciència nacional del nostre poble ha avançat molt aquests darrers anys. Fruit d'això, una gran majoria d'aquesta cambra es manifesta a favor de la realització d'un referèndum democràtic per decidir quin ha de ser el seu futur.

2. El Parlament de Catalunya considera que els intents d'encaix del nostre poble a dins l'Estat espanyol i francès han esdevingut una via sense recorregut. Els catalans i les catalanes, maltractats durant segles per part de l'Estat espanyol, tenen dret a manifestar les seves legítimes aspiracions nacionals mitjançant un referèndum, com a part d'un procés constituent en el marc dels Països Catalans.

3. El Parlament de Catalunya, com a òrgan de representació d'una part del territori de la nació catalana, aspira a participar en un procés de vertebració del conjunt dels Països Catalans, sempre i quan aquesta sigui la voluntat majoritària expressada democràticament per aquests territoris. Conseqüentment, insta el Govern de Catalunya a obrir un procés de diàleg amb els agents socials, econòmics i culturals dels Països Catalans per sondejar la seva voluntat de sumar-se a un procés de sobirania més ampli, i explorar possibles vies per a la seva vertebració nacional.

4. És per tot això que el Parlament expressa la necessitat que el poble català faci el seu propi camí, constatat la necessitat de decidir lliurement i democràtica el seu futur col·lectiu, com a única via per tal de garantir el progrés i la justícia social i el foment de la cultura i la llengua pròpies. Constatem la necessitat de construcció d'una societat més democràtica, igualitària i justa, fonamentada en l'Estat del benestar, les llibertats polítiques, els drets socials i ecològics i la solidaritat internacional.

5. El Parlament insta el Govern de la Generalitat i les forces polítiques i els agents socials, econòmics

i culturals a impulsar un acord el més ampli possible per tal de portar a terme aquest procés democràtic i el full de ruta conseqüent, amb diàleg amb la comunitat internacional, per tal que les catalanes i catalans puguin autodeterminar-se en un marc de plena llibertat, respecte al pluralisme i el foment del debat i de la participació. El Parlament es compromet a acompanyar un procés de mobilització i organització popular, promovent si cal la desobediència civil davant dels obstacles institucionals que s'oposin a la sobirania del poble.

6. El Parlament de Catalunya constata que l'obertura d'un procés orientat a l'exercici de la plena sobirania per part del poble català comporta necessàriament el debat profund sobre el model polític, institucional, econòmic, social i cultural. Això també implica el replantejament de les relacions internacionals del país, inclosa la conveniència d'esdevenir un Estat membre de la UE.

7. El Parlament de Catalunya constata la necessitat urgent que el poble català pugui determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu i insta el govern a fer un referèndum d'autodeterminació amb una pregunta explícita sobre la constitució d'un nou estat independent. Aquest referèndum s'ha de celebrar el més aviat possible, en cap cas més enllà del 2014. Aquest referèndum ha de contemplar la participació de totes les persones del país, al marge del reconeixement actual de la seva ciutadania.

8. Finalment, el Parlament de Catalunya és conscient de les dificultats del procés cap a l'autodeterminació del poble català, i per això anima a les catalanes i catalans a mantenir-se actius i mobilitzats per defensar el dret a decidir i ser protagonistes d'aquest procés.

Palau del Parlament, 14 de gener de 2013

David Fernández Ramos
President del Grup Mixt

Esmenes presentades

Reg. 1010 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 22.01.2013

Esmena presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenta la següent esmena de modificació a les Propostes de resolució de

– Declaració de sobirania del poble català (tram. 250-00058/10).

– Declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00059/10).

– D'aprovació de la declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00060/10).

– Declaració sobre el dret a decidir i a la reforma de la Constitució (tram. 250-00062/10).

1 ESMENA NÚM. 1 De modificació GP del Partit Popular de Catalunya

Davant les propostes que diferents grups parlamentaris sotmeten a consideració al primer Ple del Parlament d'aquest període de sessions, en la que fixen la seva posició sobre el que consideren que és la seva prioritat: una declaració de sobirania; i atenent a què, el Parlament de Catalunya com a representació dels ciutadans de Catalunya, considera que cal fixar la prioritat en donar resposta als problemes reals que afronten diàriament els catalans, es considera justificat i oportú l'adopció d'una resolució i un compromís en relació a la crisi econòmica i al model de finançament de la Generalitat de Catalunya.

El Parlament de Catalunya manifesta que:

1. L'objectiu del Govern de la Generalitat de la X Legislatura i d'aquesta Cambra ha de ser la sortida de la crisi, la generació d'ocupació, la reducció del dèficit públic i del endeutament de la Generalitat. En aquest sentit, cal assolir un acord estratègic per a l'ocupació a Catalunya.

Per assolir aquest acord estratègic, els Grups Parlamentaris d'aquesta Cambra es comprometen a impulsar, d'acord amb el Reglament del Parlament, la celebració d'un debat general sobre la crisi econòmica i financera i els seus efectes, que tingui com a objecte del debat de les mesures que es puguin impulsar, entre els quals, hi podrien haver els següents:

– *Una nova política industrial: Catalunya necessita dissenyar una nova política industrial, transversal, basada en la internacionalització, la recerca i la innovació. La competitivitat ha de ser el motor de la nostra indústria i per això caldrà superar els actuals obstacles en la formació del capital humà i dels mitjans tècnics, per situar la indústria catalana a Europa i el món.*

– *Una nova política de formació dels treballadors: aprofundir en el nou model de formació professional dual que integri l'adquisició de coneixement i la pràctica en empreses que faciliti la inserció dels estudiants en un mercat de treball cada vegada més exigent i competitiu.*

– *Millorar l'accés al finançament dels autònoms i de les petites i mitjanes empreses: en un moment de greus dificultats per a l'accés al crèdit bancari, cal explo-*

rar noves fórmules de finançament basades en noves modalitats creditícies, el capital risc, l'accés al mercat alternatiu borsari o les societats de garantia recíproca, els «business angel», el «crowdfunding», etc. Sense oblidar la introducció de canvis en el marc fiscal sempre que l'escenari pressupostari ho permeti.

– Foment i suport de l'activitat emprenedora: Catalunya ha de recuperar la capacitat emprenedora que ha guiat el seu desenvolupament al llarg dels anys. Els emprenedors necessiten que les administracions remoguin els obstacles burocràtics per a la implantació de noves empreses, que els faciliti el seu desenvolupament amb mesures de suport (desgravacions fiscals), i que creïn un estatut jurídic de suport a l'emprenedor.

– La reforma del servei públic d'ocupació: s'ha de materialitzar definitivament la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, per transformar-lo en un autèntic servei d'intermediació entre els operadors del mercat laboral.

– La racionalització i simplificació de l'Administració: la necessitat de millorar la gestió dels serveis públics, prestant-los de forma més eficaç i reduint aquells costos que no incideixen en la qualitat del servei, comporta que revisem l'organització de les nostres administracions públiques.

2. És necessari un nou model de finançament per a Catalunya. En aquest sentit, el Parlament insta el Govern de la Generalitat a aconseguir un nou sistema de finançament singular per a Catalunya, que representi un model propi, amb capacitat normativa, dins del règim comú de la LOFCA. Aquest nou model es podria basar en:

– L'increment dels impostos cedits i de la participació en la cistella d'impostos estatals.

– L'establiment de fórmules de col·laboració entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Agència Estatal de l'Administració Tributària per a la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de la totalitat dels impostos propis, cedits i transferits.

– Respectar el principi d'ordinalitat, el qual garanteix el manteniment de la posició catalana respecte la seva pròpia renda per càpita després d'aplicar els mecanismes d'anivellament.

– Garantir el principi de solidaritat, entenent que aquesta ha de ser finalista per tal de no perjudicar la capacitat de créixer i competir de l'economia catalana.

Els nous recursos que generi aquest nou sistema de finançament es destinaran a sufragar les polítiques bàsiques de l'estat del benestar, polítiques de foment del creixement econòmic i de creació d'ocupació, així com al compliment de les legislació catalana en matèria de limitació del dèficit i reducció de l'endeutament.

D'acord amb el principi de lleialtat institucional entre l'administració autonòmica i les corporacions locals, la Generalitat ha de fer partícips als ens locals catalans d'una part substancials d'una part d'aquests nous recursos.

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu del GP del PPC

PUNT 3 | DEBAT I VOTACIÓ

— **Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya**

Tram. 250-00059/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa

Reg. 857 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 15.01.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Mena Arca, portaveu adjunt del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament del 23 de gener de 2013.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Catalunya és una nació, i com a tal té el dret a decidir lliurement el seu destí, és a dir, a exercir el dret a l'autodeterminació.

La voluntat d'autogovern del poble català s'ha expressat de forma constant al llarg de la història. Durant el segle XX aquesta voluntat es va poder concretar en la recuperació de la Generalitat en el marc de l'Estatut d'Autonomia de 1932, aprovat durant la II República. L'aixecament feixista de 1936, i la guerra que aquesta insurrecció va provocar, va comptar amb una resistència activa del poble i el Govern de Catalunya. Aquesta resistència va continuar durant la llarga dictadura franquista; una de les fites fonamentals d'aquesta actitud de lluita per les llibertats es concretà en la creació de l'Assemblea de Catalunya, l'any 1971: el punt tercer de la seva declaració fundacional exigia «el restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret a l'autodeterminació».

El poble de Catalunya ha expressat, després de la dictadura franquista, en dues ocasions, l'any 1979 i l'any 2006, la seva voluntat d'autogovern concretada en els respectius Estatuts d'Autonomia. I al llarg dels trenta-tres anys d'existència de les institucions democràtiques catalanes recuperades, el Parlament de Catalunya ha proclamat en diverses ocasions el dret imprescriptible, irrenunciable i inalienable del poble català a l'autodeterminació.

La sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, com a conseqüència dels recursos presentats pel PP i el Defensor del Pueblo, va suposar un menyspreu a la voluntat del poble català en no respectar la decisió de la ciutadania expressada en referèndum l'any 2006.

La sentència va comportar la ruptura del pacte constitucional i va obrir una etapa en la que la única via de sortida democràtica passa per retornar la veu i la capacitat de decisió al poble català.

Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 i de l'11 de setembre de 2012 son expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble català. La resolució 742/IX del Parlament de Catalunya, del 27 de setembre de 2012, aprovada per una majoria de vuitanta-sis diputats i diputades marca de forma inequívoca el camí cap a una consulta o referèndum d'autodeterminació. Els resultats de les eleccions del 25 de novembre han ratificat la voluntat de celebrar la consulta o el referèndum durant la present legislatura i alhora han configurat una composició del Parlament que expressa la pluralitat de les forces que donen suport a aquest procés.

Els darrers temps hem viscut un continuat procés de recentralització, d'atac a l'autogovern de Catalunya i a la llengua catalana per part del Govern de l'Estat, que s'ha vist afavorit per la sentència del TC. Uns atacs a la llengua catalana que en el cas del País Valencià i de les Illes Balears han estat liderats pels respectius governs. Amb aquests i d'altres pobles compartim una llengua i uns vincles històrics i culturals, en el marc dels Països Catalans, cap als que expressem la nostra solidaritat, la voluntat de compartir l'avenç cap el reconeixement dels drets nacionals i l'ampliació de les formes de cooperació que preveu l'article 12 de l'actual Estatut.

Cal recordar, però, que l'inici del camí cap a l'autodeterminació coincideix amb una crisi econòmica que ha comportat decisions governamentals que han retallat l'estat de benestar. És imprescindible doncs que el procés cap el dret a decidir vagi acompanyat d'un pacte que garanteixi els drets socials i democràtics de la ciutadania i del país.

De forma simultània, aquest procés s'ha de fer en un context d'una forta demanda ciutadana de regeneració democràtica, amb una exigència àmpliament compartida que reclama altres maneres de fer política. El procés pel dret a decidir, sense una profunda regeneració democràtica que expulsi la corrupció de la vida política de Catalunya, serà molt més difícil i tindrà molta menys credibilitat.

Per tal de continuar avançant en aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en sessió plenària en l'inici de la X legislatura, i en representació de la voluntat popular expressada democràticament a les darreres eleccions del 25 de novembre de 2012, formula la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

DECLARACIÓ SOBRE LA SOBERANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

1) El Parlament de Catalunya, d'acord amb la voluntat popular expressada democràticament, declara de forma solemne que el poble català, en tant que subjecte polític i jurídic, disposa de la sobirania democràtica necessària per a fer efectiu l'exercici del dret a decidir, com a plasmació del dret a l'autodeterminació dels pobles, per poder escollir el seu futur polític amb llibertat i sense límits.

2) El procés català del dret a decidir es realitzarà d'acord amb els principis següents:

2.1. Legitimitat democràtica

El dret a decidir no es fonamenta tan sols en el reconeixement de que Catalunya com a nació pot decidir lliurement el seu destí; és també una expressió concreta de les llibertats democràtiques. I és per aquest motiu, que la voluntat de celebrar un referèndum o consulta pot ser àmpliament majoritària a la societat i al Parlament, independentment de les legítimes opcions que es vulguin defensar quan la consulta es produeixi.

El Parlament vetllarà per assegurar que el procés sigui escrupolosament democràtic, garantint la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i el lliure debat, en especial a través d'un tractament igualitari en els mitjans públics de comunicació, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.

2.2. Diàleg

El Parlament i el Govern de Catalunya apostaran pel diàleg i la negociació amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.

2.3. Pluralitat

El dret a decidir és patrimoni de tot el poble de Catalunya i cap persona, força o forces polítiques poden intentar monopolitzar-lo o apropiar-se'n de forma exclusiva.

2.4. Transparència

El Parlament vetllarà per assegurar que es facilitin les eines necessàries perquè el conjunt de la població disposi de tota la informació precisa per a l'exercici del dret a decidir i promourà la participació de la societat civil en el procés.

2.5. Legalitat

S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu de forma democràtica l'exercici del dret a decidir. S'impulsaran, de forma conjunta pels grups parlamentaris favorables al dret a decidir, al Parlament de Catalunya i a les Corts Generals, totes les iniciatives legislatives que puguin ser necessàries per l'exer-

cici d'aquest dret. Al mateix temps es promourà un marc de diàleg i negociació amb l'Estat per acordar els mecanismes i les condicions de la convocatòria d'un referèndum.

2.6. Europeisme

El Parlament defensarà i promourà l'aplicació dels principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans i ciutadanes, la democràcia, el compromís amb l'estat de benestar, la solidaritat i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

Per aquests motius el Parlament de Catalunya expressa la seva profunda convicció de que el procés s'ha de fer amb voluntat de permanència a la Unió Europea, donant a conèixer el camí que ara s'inicia a les institucions europees i al conjunt dels estats membres de la Unió Europea.

2.7. Cohesió social

Atès que el procés es produeix en un context de severa crisi econòmica que provoca conseqüències greus en amplis sectors de la societat, caldrà garantir els drets i la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

2.8. Qualitat democràtica

La credibilitat del procés exigeix, si es vol suscitar un ampli suport de la majoria de la ciutadania, una acció decidida de reformes democràtiques, des del compromís amb la transparència, la qualitat democràtica i l'honradesa.

2.9. Paper central del Parlament

Des del paper central i de lideratge que ha d'exercir el Parlament, els grups parlamentaris es comprometen a presentar, d'acord amb el Reglament del Parlament, una proposta de creació d'una Comissió sobre el dret a l'autodeterminació, com espai de recerca del consens polític, tant pel que fa al procés a Catalunya i a les iniciatives legislatives a adoptar en el Parlament, com per establir el marc de negociació amb el Govern de l'Estat.

2.10. Acord Nacional

El procés ha de començar amb la signatura solemne, abans de dos mesos, d'un Acord Nacional pel dret a decidir, amb participació del Govern, de les forces polítiques, els agents socials i les entitats i organismes més representatius de la societat catalana que constituïran un organisme d'impuls i seguiment del procés.

Palau del Parlament, 14 de gener de 2013

Dolors Camats Luis

Joan Mena Arca

Portaveu GP ICV-EUiA

Portaveu adjunt GP ICV-EUiA

Esmenes presentades

Reg. 1010, 1011 i 1014 / Admissió a tràmit:
Mesa del Parlament, 22.01.2013

Esmena presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenta la següent esmena de modificació a les Propostes de resolució de

- Declaració de sobirania del poble català (tram. 250-00058/10).
- Declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00059/10).
- D'aprovació de la declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00060/10).
- Declaració sobre el dret a decidir i a la reforma de la Constitució (tram. 250-00062/10).

1 ESMENA NÚM. 1

De modificació

GP del Partit Popular de Catalunya

Davant les propostes que diferents grups parlamentaris sotmeten a consideració al primer Ple del Parlament d'aquest període de sessions, en la que fixen la seva posició sobre el que consideren que és la seva prioritat: una declaració de sobirania; i atenent a què, el Parlament de Catalunya com a representació dels ciutadans de Catalunya, considera que cal fixar la prioritat en donar resposta als problemes reals que afronten diàriament els catalans, es considera justificat i oportú l'adopció d'una resolució i un compromís en relació a la crisi econòmica i al model de finançament de la Generalitat de Catalunya.

El Parlament de Catalunya manifesta que:

1. L'objectiu del Govern de la Generalitat de la X Legislatura i d'aquesta Cambra ha de ser la sortida de la crisi, la generació d'ocupació, la reducció del dèficit públic i del endeutament de la Generalitat. En aquest sentit, cal assolir un acord estratègic per a l'ocupació a Catalunya.

Per assolir aquest acord estratègic, els Grups Parlamentaris d'aquesta Cambra es comprometen a impulsar, d'acord amb el Reglament del Parlament, la celebració d'un debat general sobre la crisi econòmica i financera i els seus efectes, que tingui com a objecte del debat de les mesures que es puguin impulsar, entre els quals, hi podrien haver els següents:

– Una nova política industrial: Catalunya necessita dissenyar una nova política industrial, transversal, basada en la internacionalització, la recerca i la innovació. La competitivitat ha de ser el motor de la nostra indústria i per això caldrà superar els actuals obstacles en la formació del capital humà i dels mitjans tècnics, per situar la indústria catalana a Europa i el món.

– Una nova política de formació dels treballadors: aprofundir en el nou model de formació professional dual que integri l'adquisició de coneixement i la pràctica en empreses que faciliti la inserció dels estudiants en un mercat de treball cada vegada més exigent i competitiu.

– Millorar l'accés al finançament dels autònoms i de les petites i mitjanes empreses: en un moment de greus dificultats per a l'accés al crèdit bancari, cal explorar noves fórmules de finançament basades en noves modalitats creditícies, el capital risc, l'accés al mercat alternatiu borsari o les societats de garantia recíproca, els «business angel», el «crowdfunding», etc. Sense oblidar la introducció de canvis en el marc fiscal sempre que l'escenari pressupostari ho permeti.

– Foment i suport de l'activitat emprenedora: Catalunya ha de recuperar la capacitat emprenedora que ha guiat el seu desenvolupament al llarg dels anys. Els emprenedors necessiten que les administracions remoguin els obstacles burocràtics per a la implantació de noves empreses, que els faciliti el seu desenvolupament amb mesures de suport (desgravacions fiscals), i que creïn un estatut jurídic de suport a l'emprenedor.

– La reforma del servei públic d'ocupació: s'ha de materialitzar definitivament la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, per transformar-lo en un autèntic servei d'intermediació entre els operadors del mercat laboral.

– La racionalització i simplificació de l'Administració: la necessitat de millorar la gestió dels serveis públics, prestant-los de forma més eficaç i reduint aquells costos que no incideixen en la qualitat del servei, comporta que revisem l'organització de les nostres administracions públiques.

2. És necessari un nou model de finançament per a Catalunya. En aquest sentit, el Parlament insta el Govern de la Generalitat a aconseguir un nou sistema de finançament singular per a Catalunya, que representi un model propi, amb capacitat normativa, dins del règim comú de la LOFCA. Aquest nou model es podria basar en:

– L'increment dels impostos cedits i de la participació en la cistella d'impostos estatals.

– L'establiment de fórmules de col·laboració entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Agència Estatal de l'Administració Tributària per a la gestió, la recap-

tació, la liquidació i la inspecció de la totalitat dels impostos propis, cedits i transferits.

– *Respectar el principi d'ordinalitat, el qual garanteix el manteniment de la posició catalana respecte la seva pròpia renda per càpita després d'aplicar els mecanismes d'anivellament.*

– *Garantir el principi de solidaritat, entenent que aquesta ha de ser finalista per tal de no perjudicar la capacitat de créixer i competir de l'economia catalana.*

Els nous recursos que generi aquest nou sistema de finançament es destinaran a sufragar les polítiques bàsiques de l'estat del benestar, polítiques de foment del creixement econòmic i de creació d'ocupació, així com al compliment de les legislació catalana en matèria de limitació del dèficit i reducció de l'endeutament.

D'acord amb el principi de lleialtat institucional entre l'administració autonòmica i les corporacions locals, la Generalitat ha de fer partícips als ens locals catalans d'una part substancials d'una part d'aquests nous recursos.

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu del GP del PPC

Esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 1011 i 1014)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Dolors Camats Luis, portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenten la següent esmena de text alternatiu a les propostes de resolució següents:

– Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya. Tram. 250-00059/10. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

– Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya. Tram. 250-00060/10. Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

1 ESMENA NÚM. 1

De modificació amb text alternatiu

GP de Convergència i Unió, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

TEXT ALTERNATIU

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ D'APROVACIÓ DE LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

PREÀMBUL

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'Edat Mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i de la Cort Comtal.

Al segle XIV es crea la Diputació del General o Generalitat, que va adquirint més autonomia fins actuar, durant els segles XVI i XVII, com a govern del Principat de Catalunya. La caiguda de Barcelona el 1714, arran de la Guerra de Successió, comportà que Felip V abolís amb el Decret de Nova Planta el dret públic català i les institucions d'autogovern.

Aquest itinerari històric ha estat compartit amb altres territoris, fet que ha configurat un espai comú lingüístic, cultural, social i econòmic, amb vocació de reforçar-lo i promoure'l des del reconeixement mutu.

Durant tot el segle XX la voluntat d'autogovernar-se de les catalanes i els catalans ha estat una constant. La creació de la Mancomunitat de Catalunya el 1914 suposà un primer pas en la recuperació de l'autogovern, que fou abolida per la dictadura de Primo de Rivera. Amb la proclamació de la Segona República espanyola es constituí un govern català el 1931 amb el nom de Generalitat de Catalunya, que es dotà d'un Estatut d'Autonomia.

La Generalitat fou de nou abolida el 1939 pel general Franco, que instaurà un règim dictatorial fins al 1975. La dictadura va comptar amb una resistència activa del poble i el Govern de Catalunya. Una de les fites de la lluita per la llibertat és la creació de l'Assemblea de Catalunya l'any 1971, prèvia a la recuperació de la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonomista

definit per la Constitució espanyola de 1978, el poble de Catalunya aprovà mitjançant referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 1979, i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

En els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent, concretada en el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya iniciat pel Parlament l'any 2005. Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat Espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, comporten una negativa radical a l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat Espanyol i crea les bases per una involució en l'autogovern, que avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

De diverses formes, el poble de Catalunya ha expressat la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig en el si de l'Estat Espanyol. Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 sota el lema «Som una Nació, nosaltres decidim» i la de l'11 de setembre de 2012 sota el lema «Catalunya nou Estat d'Europa» són expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

Amb data 27 de setembre de 2012, mitjançant la resolució 742/IX, el Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han expressat i confirmat aquesta voluntat de forma clara i inequívoca.

Per tal de portar a terme aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en la primera sessió de la X legislatura, i en representació de la voluntat de la ciutadania de Catalunya expressada democràticament a les darreres eleccions, formula la següent:

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

– **Sobirania.** El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.

– **Legitimitat democràtica.** El procés de l'exercici del dret a decidir serà escrupolosament democràtic, garantint especialment la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular, que en serà el garant fonamental del dret a decidir.

– **Transparència.** Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tingui tota la informació i el coneixement precis per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.

– **Diàleg.** Es dialogarà i es negociarà amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.

– **Cohesió social.** Es garantirà la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

– **Europeisme.** Es defensaran i promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents pobles d'Europa i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

– **Legalitat.** S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.

– **Paper principal del Parlament.** El Parlament en tant que la institució que representa el poble de Catalunya té un paper principal en aquest procés i per tant s'hauran d'acordar i concretar els mecanismes i les dinàmiques de treball que garanteixin aquest principi.

– **Participació.** El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat han de fer partícips actius en tot aquest procés el món local, i el màxim de forces polítiques, agents econòmics i socials, i entitats culturals i cíviques del nostre país, i concretar els mecanismes que garanteixin aquest principi.

El Parlament de Catalunya encoratja al conjunt de ciutadans i ciutadanes a ser actius i protagonistes d'aquest procés democràtic de l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Jordi Turull i Negre, portaveu del GP de CiU; Marta Rovira i Vergés, portaveu del GP d'ERC; Dolors Camats Luis, portaveu del GP d'ICV-EUiA

PUNT 3 | DEBAT I VOTACIÓ

— **Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya**

Tram. 250-00060/10

Presentació

Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 858 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.01.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament i solliciten que sigui tramitada pel procediment d'urgència, d'acord amb el que estableix l'article 96 del Reglament del Parlament.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ D'APROVACIÓ DE LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I DEL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

PREÀMBUL

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'Edat Mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i de la Cort Comtal. La Cort Comtal es formà el segle XI per esdevenir Corts Generals de Catalunya el 1214 quan el rei renuncia a ser el poder legislador exclusiu, tot anticipant-se al model parlamentari anglès propi de la Carta Magna de 1215.

Al segle XIV es crea la Diputació del General o Generalitat, que va adquirint més autonomia fins actuar, durant els segles XVI i XVII, com a govern del Principat de Catalunya. La caiguda de Barcelona el 1714, arran de la Guerra de Successió, comportà que Felip V abolís amb el Decret de Nova Planta el dret públic català i les institucions d'autogovern.

En l'etapa contemporània, la creació de la Mancomunitat de Catalunya el 1914 suposà un primer pas en

la recuperació de l'autogovern, que fou abolida per la dictadura de Primo de Rivera el 1925. Amb la proclamació de la Segona República espanyola es constituí un govern català el 1931 amb el nom de Generalitat de Catalunya, que es dotà d'un Estatut d'Autonomia.

La Generalitat fou de nou abolida el 1939 pel general Franco, que instaurà un règim dictatorial fins al 1975. Catalunya va poder recuperar la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonomista definit per la Constitució espanyola de 1978, el poble de Catalunya aprovà mitjançant referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 1979, i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

En els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent, concretada en el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya iniciat pel Parlament l'any 2005. Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat Espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, comporten una negativa radical a l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat Espanyol i crea les bases per una involució en l'autogovern, que avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

De diverses formes, el poble de Catalunya ha expressat la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig en el si de l'Estat Espanyol. Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 sota el lema «Som una nació, nosaltres decidim» i la de l'11 de setembre de 2012 sota el lema «Catalunya nou Estat d'Europa» són expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

Amb data 27 de setembre de 2012, mitjançant la resolució 742/IX, el Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han expressat i confirmat aquesta voluntat de forma clara i inequívoca.

Per tal de portar a terme aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en la primera sessió de la X legislatura, i en representació de la voluntat de la ciutadania de Catalunya expressada democràticament a les darreres eleccions, formula la següent

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

D'acord amb la voluntat expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Ca-

talunya acorda fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

1. *Sobirania*. El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.

2. *Legitimitat democràtica*. El procés de l'exercici del dret a decidir serà escrupolosament democràtic, garantint especialment la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.

3. *Transparència*. Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tinguin tota la informació i el coneixement precis per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.

4. *Diàleg*. S'apostarà pel diàleg i la negociació amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.

5. *Cohesió social*. Es garantirà la cohesió social del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

6. *Europeisme*. Es defensaran i promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents territoris de la Unió i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

7. *Legalitat*. S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.

Parlament de Catalunya, 15 de gener de 2013

Jordi Turull i Negre Marta Rovira i Vergés
Portaveu del GP de CiU Portaveu del GP d'ERC

Esmenes presentades

Reg. 1010, 1011 i 1014, 1012 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.01.2013

Esmena presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenta la següent esmena de modificació a les Propostes de resolució de

– Declaració de sobirania del poble català (tram. 250-00058/10).

– Declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00059/10).

– D'aprovació de la declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00060/10).

– Declaració sobre el dret a decidir i a la reforma de la Constitució (tram. 250-00062/10).

1 ESMENA NÚM. 1 De modificació GP del Partit Popular de Catalunya

Davant les propostes que diferents grups parlamentaris sotmeten a consideració al primer Ple del Parlament d'aquest període de sessions, en la que fixen la seva posició sobre el que consideren que és la seva prioritat: una declaració de sobirania; i atenent a què, el Parlament de Catalunya com a representació dels ciutadans de Catalunya, considera que cal fixar la prioritat en donar resposta als problemes reals que afronten diàriament els catalans, es considera justificat i oportú l'adopció d'una resolució i un compromís en relació a la crisi econòmica i al model de finançament de la Generalitat de Catalunya.

El Parlament de Catalunya manifesta que:

1. L'objectiu del Govern de la Generalitat de la X Legislatura i d'aquesta Cambra ha de ser la sortida de la crisi, la generació d'ocupació, la reducció del dèficit públic i del endeutament de la Generalitat. En aquest sentit, cal assolir un acord estratègic per a l'ocupació a Catalunya.

Per assolir aquest acord estratègic, els Grups Parlamentaris d'aquesta Cambra es comprometen a impulsar, d'acord amb el Reglament del Parlament, la celebració d'un debat general sobre la crisi econòmica i financera i els seus efectes, que tinguin com a objecte del debat de les mesures que es puguin impulsar, entre els quals, hi podrien haver els següents:

– *Una nova política industrial: Catalunya necessita dissenyar una nova política industrial, transversal, basada en la internacionalització, la recerca i la innovació. La competitivitat ha de ser el motor de la nostra indústria i per això caldrà superar els actuals obstacles en la formació del capital humà i dels mitjans tècnics, per situar la indústria catalana a Europa i el món.*

– *Una nova política de formació dels treballadors: aprofundir en el nou model de formació professional dual que integri l'adquisició de coneixement i la pràctica en empreses que faciliti la inserció dels estudiants en un mercat de treball cada vegada més exigent i competitiu.*

– Millorar l'accés al finançament dels autònoms i de les petites i mitjanes empreses: en un moment de greus dificultats per a l'accés al crèdit bancari, cal explorar noves fórmules de finançament basades en noves modalitats creditícies, el capital risc, l'accés al mercat alternatiu borsari o les societats de garantia recíproca, els «business angel», el «crowdfunding», etc. Sense oblidar la introducció de canvis en el marc fiscal sempre que l'escenari pressupostari ho permeti.

– Foment i suport de l'activitat emprenedora: Catalunya ha de recuperar la capacitat emprenedora que ha guiat el seu desenvolupament al llarg dels anys. Els emprenedors necessiten que les administracions remoguin els obstacles burocràtics per a la implantació de noves empreses, que els faciliti el seu desenvolupament amb mesures de suport (desgravacions fiscals), i que creïn un estatut jurídic de suport a l'emprenedor.

– La reforma del servei públic d'ocupació: s'ha de materialitzar definitivament la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, per transformar-lo en un autèntic servei d'intermediació entre els operadors del mercat laboral.

– La racionalització i simplificació de l'Administració: la necessitat de millorar la gestió dels serveis públics, prestant-los de forma més eficaç i reduint aquells costos que no incideixen en la qualitat del servei, comporta que revisem l'organització de les nostres administracions públiques.

2. És necessari un nou model de finançament per a Catalunya. En aquest sentit, el Parlament insta el Govern de la Generalitat a aconseguir un nou sistema de finançament singular per a Catalunya, que representi un model propi, amb capacitat normativa, dins del règim comú de la LOFCA. Aquest nou model es podria basar en:

– L'increment dels impostos cedit i de la participació en la cistella d'impostos estatals.

– L'establiment de fórmules de col·laboració entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Agència Estatal de l'Administració Tributària per a la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de la totalitat dels impostos propis, cedit i transferits.

– Respectar el principi d'ordinalitat, el qual garanteix el manteniment de la posició catalana respecte la seva pròpia renda per càpita després d'aplicar els mecanismes d'anivellament.

– Garantir el principi de solidaritat, entenent que aquesta ha de ser finalista per tal de no perjudicar la capacitat de créixer i competir de l'economia catalana.

Els nous recursos que generi aquest nou sistema de finançament es destinaran a sufragar les polítiques bàsiques de l'estat del benestar, polítiques de foment del creixement econòmic i de creació d'ocupació, així com al compliment de les legislació catalana en matèria de limitació del dèficit i reducció de l'endeutament.

D'acord amb el principi de lleialtat institucional entre l'administració autonòmica i les corporacions locals, la Generalitat ha de fer partícips als ens locals catalans d'una part substancials d'una part d'aquests nous recursos.

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu del GP del PPC

Esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 1011 i 1014)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Dolors Camats Luis, portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenten la següent esmena de text alternatiu a les propostes de resolució següents:

– Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya. Tram. 250-00059/10. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

– Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya. Tram. 250-00060/10. Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

1 ESMENA NÚM. 1

De modificació amb text alternatiu
GP de Convergència i Unió, GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, GP d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

TEXT ALTERNATIU

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ D'APROVACIÓ DE LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

PREÀMBUL

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculars i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'Edat Mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i de la Cort Comtal.

Al segle XIV es crea la Diputació del General o Generalitat, que va adquirint més autonomia fins actuar, durant els segles XVI i XVII, com a govern del Principat de Catalunya. La caiguda de Barcelona el 1714, arran de la Guerra de Successió, comportà que Felip V abolís amb el Decret de Nova Planta el dret públic català i les institucions d'autogovern.

Aquest itinerari històric ha estat compartit amb altres territoris, fet que ha configurat un espai comú lingüístic, cultural, social i econòmic, amb vocació de reforçar-lo i promoure'l des del reconeixement mutu.

Durant tot el segle XX la voluntat d'autogovernar-se de les catalanes i els catalans ha estat una constant. La creació de la Mancomunitat de Catalunya el 1914 suposà un primer pas en la recuperació de l'autogovern, que fou abolida per la dictadura de Primo de Rivera. Amb la proclamació de la Segona República espanyola es constituí un govern català el 1931 amb el nom de Generalitat de Catalunya, que es dotà d'un Estatut d'Autonomia.

La Generalitat fou de nou abolida el 1939 pel general Franco, que instaurà un règim dictatorial fins al 1975. La dictadura va comptar amb una resistència activa del poble i el Govern de Catalunya. Una de les fites de la lluita per la llibertat és la creació de l'Assemblea de Catalunya l'any 1971, prèvia a la recuperació de la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonomista definit per la Constitució espanyola de 1978, el poble de Catalunya aprovà mitjançant referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 1979, i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

En els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent, concretada en el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya iniciat pel Parlament l'any 2005. Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat Espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, comporten una negativa radical a l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat Espanyol i crea les bases per una involució en l'autogovern, que avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

De diverses formes, el poble de Catalunya ha expressat la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig en el si de l'Estat Espanyol. Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 sota el lema «Som una Nació, nosaltres decidim» i la de l'11 de setembre de 2012 sota el lema «Catalunya nou Estat d'Europa» són expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

Amb data 27 de setembre de 2012, mitjançant la resolució 742/IX, el Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurament i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han expressat i confirmat aquesta voluntat de forma clara i inequívoca.

Per tal de portar a terme aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en la primera sessió de la X legislatura, i en representació de la voluntat de la ciutadania de Catalunya expressada democràticament a les darreres eleccions, formula la següent:

DECLARACIÓ DE SOBRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

- *Sobirania. El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.*
- *Legitimitat democràtica. El procés de l'exercici del dret a decidir serà escurpulosament democràtic, garantint especialment la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular, que en serà el garant fonamental del dret a decidir.*
- *Transparència. Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tingui tota la informació i el coneixement precis per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.*
- *Diàleg. Es dialogarà i es negociarà amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.*
- *Cohesió social. Es garantirà la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.*

– *Europeisme.* Es defensaran i promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents pobles d'Europa i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

– *Legalitat.* S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.

– *Paper principal del Parlament.* El Parlament en tant que la institució que representa el poble de Catalunya te un paper principal en aquest procés i per tant s'hauran d'acordar i concretar els mecanismes i les dinàmiques de treball que garanteixin aquest principi.

– *Participació.* El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat han de fer partícips actius en tot aquest procés el mon local, i el màxim de forces polítiques, agents econòmics i socials, i entitats culturals i cíviques del nostre país, i concretar els mecanismes que garanteixin aquest principi.

El Parlament de Catalunya encoratja al conjunt de ciutadans i ciutadanes a ser actius i protagonistes d'aquest procés democràtic de l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Jordi Turull i Negre, portaveu del GP de CiU; Marta Rovira i Vergés, portaveu del GP d'ERC; Dolors Camats Luis, portaveu del GP d'ICV-EUiA

Esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 1012)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00060/10).

1 ESMENA NÚM. 1 De modificació GP Socialista

De modificació de tot el text

«Proposta de resolució sobre el dret a decidir del poble de Catalunya:

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els següents principis:

1. El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i podrà exercir el seu dret a decidir de forma acordada entre els governs català i espanyol, a través d'un referèndum, en el marc de la legalitat, en el qual es plantegi una pregunta clara a la qual s'hagi de respondre de forma inequívoca.

2. El procés de l'exercici del dret a decidir serà, en el seu cas, escrupolosament democràtic, garantint la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, en especial per part de les institucions i els mitjans de comunicació públics, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.

3. Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població catalana tingui tota la informació i el coneixement precis per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.»

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

PUNT 3 | DEBAT I VOTACIÓ

Proposta de resolució sobre el dret a decidir i la reforma de la Constitució

Tram. 250-00062/10

Presentació

Grup Parlamentari Socialista
Reg. 861 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 15.01.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent perquè sigui substanciada davant del Ple del Parlament.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Sentència del Tribunal Constitucional, que modifica l'Estatut aprovat en referèndum per una majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya, va ser interpretada per molts com la confirmació que les ànsies d'autogovern de bona part dels catalans i les catalanes no cabien ja en la Constitució Espanyola.

El nou finançament acordat el 2009, que pretenia aturar el creixent malestar fiscal català, ha estat incapaç de garantir el compliment del principi d'ordinalitat. A més, la percepció d'un exagerat dèficit fiscal s'ha vist agreujada amb motiu de la crisi econòmica.

A aquests problemes s'hi afegeix la sensació d'injustícia sobre les inversions públiques de l'Estat a Catalunya, l'acumulació d'incompliments per part dels successius Governos d'Espanya del model de finançament acordat a partir del que disposa el nou Estatut i la manca de sensibilitat suficient sobre la realitat pluricultural i plurilingüística d'Espanya. En aquest darrer aspecte cal subratllar l'inadmissible intent de l'actual Govern d'Espanya de qüestionar el model lingüístic de l'escola catalana amb més de 30 anys de vigència.

Aquest conjunt de raons aconsellen renovar el pacte constitucional i estatutari a través d'una reforma federal de la Constitució Espanyola que contempli al menys quatre aspectes especialment rellevants:

Regles: Cal resoldre de la millor manera possible la qüestió del repartiment competencial i garantir l'adequat exercici de les competències, incorporant clàusules de tipus federal que fixin els límits a l'exercici competencial de cada administració per fer realitat el principi segons el qual l'autogovern permeti el desenvolupament integral de polítiques pròpies per part de les Comunitats Autònomes, evitant al màxim el solapament competencial. En paral·lel, s'han d'enfor-

tir i millorar els mecanismes de cooperació entre les Comunitats Autònomes, i entre elles i l'Administració General de l'Estat.

Recursos: cal incloure a la Constitució les previsions necessàries per assolir un pacte fiscal federal amb les següents característiques principals:

a) Que la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de tots els impostos de caràcter general suportats a Catalunya correspongui a l'Agència Tributària de Catalunya, que també podrà gestionar els tributs locals quan així ho acordi amb les Administracions locals que ho desitgin.

b) Que l'Agència Tributària de Catalunya disposi de plena capacitat i atribucions per a l'organització i l'exercici de les funcions pròpies de la gestió tributària. A aquests efectes, l'Agència Tributària de Catalunya i l'administració tributària de l'Estat establiran un consorci tributari que, presidit per un representant de la Generalitat, actuarà com a única administració tributària a Catalunya.

c) Que la Generalitat disposi de capacitat normativa i responsabilitat fiscal sobre tots els tributs suportats a Catalunya, en el marc de les competències de l'Estat i de la Unió Europea.

d) Que la contribució catalana a les finances de l'Estat integri la contribució a les despeses de l'Estat i la contribució a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament.

e) Pel que fa a l'aportació a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament, que s'estableixin les adequades previsions per garantir que Catalunya no perdi capacitat fiscal un cop realitzada la seva contribució a la solidaritat, tot respectant de forma escrupolosa el principi d'ordinalitat.

Representació: el federalisme és una combinació d'autogovern i co-govern que requereix que les Comunitats Autònomes participin en les institucions generals de l'Estat. En aquest sentit, té especial rellevància la reforma del Senat, amb dues opcions possibles: a) una reforma de Senat per convertir-lo en Cambra territorial, o b) la seva supressió en benefici d'un Consell Federal del qual formin part delegats dels governs autonòmics. La Constitució, en aplicació del principi que estableix que les Comunitats Autònomes són Estat, ha d'establir que puguin representar-lo a l'àmbit internacional i en la Unió Europea en qüestions relatives a competències autonòmiques exclusives, adoptant els adequats mecanismes de coordinació entre elles.

Reconeixement: la reforma constitucional ha d'incorporar el reconeixement explícit i la garantia del caràcter plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de l'Estat, deixant clar que el terme nacionalitat empara aquelles Comunitats que es consideren a si mateixes com a nacions. Així, ha de quedar clar que la Consti-

tució empara el reconeixement de la realitat nacional catalana, dels seus símbols nacionals i de la continuïtat històrica de les institucions de la Generalitat, aspectes que determinen una posició singular de la Generalitat en l'Estat. La reforma ha d'emparar el model lingüístic vigent a Catalunya particularment en el terreny educatiu, així com el dret a adreçar-se en català als organismes constitucionals i jurisdiccionals d'àmbit estatal, l'impuls a l'oficialitat de la llengua catalana en la Unió Europea, l'ús de la llengua catalana en el Congrés i en el Senat (o en el Consell Federal), i la presència en la UNESCO de les diverses llengües i cultures d'Espanya. Finalment, s'ha d'establir que futures reformes de la Constitució en determinats aspectes hagin de comptar necessàriament amb l'acord de les Comunitats Autònomes.

En paral·lel, i d'acord amb la voluntat expressada per una majoria de les forces polítiques presents en el Parlament de Catalunya, cal impulsar un procés negociador per fer possible que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir sobre el futur de les relacions entre Catalunya i Espanya. Aquest procés negociador ha de perseguir un gran acord que faci compatible el principi democràtic amb el principi de legalitat, des del convenciment que les lleis han de ser observades i, al mateix temps, que poden ser modificades per a millor servir a la societat. L'objectiu és assolir un acord entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya que permeti la celebració a Catalunya d'una consulta o referèndum en el marc de la legalitat, perquè els catalans i les catalanes puguin pronunciar-se sobre quin ha de ser el futur de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya,

1. Manifesta el convenciment que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya hauran de decidir lliurement sobre qualsevol proposta de canvi substancial de les relacions Catalunya-Espanya, acordada entre les institucions catalanes i espanyoles, a través d'un referèndum en el qual es plantegi una pregunta clara a la qual s'hagi de respondre de forma inequívoca, acceptant o rebutjant el projecte sotmès a consulta.

2. Es compromet a promoure les reformes necessàries per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum o consulta acordat en el marc de la legalitat. En aquest sentit:

a. Insta el Govern de la Generalitat a negociar i acordar amb el Govern d'Espanya, en el termini de dos anys, les reformes legals necessàries per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin exer-

cir el dret a decidir sobre el futur de les relacions Catalunya-Espanya.

b. Insta el Govern de la Generalitat a informar al Parlament, como a mínim cada quatre mesos, sobre l'evolució del procés negociador.

3. Proclama la necessitat d'impulsar la reforma de la Constitució per tal d'assolir un Estat federal que garanteixi el màxim autogovern per a Catalunya, ens asseguri un tracte fiscal just, i reconegui la nostra identitat i cultura nacionals en el marc de l'Estat Espanyol i la Unió Europea, conscients que un sistema de sobiranes compartides és la millor forma de gestionar les interdependències existents en el món global.

4. Manifesta la conveniència de que els grups parlamentaris impulsin la creació d'una Comissió d'Estudi per tal d'establir, en el termini d'un any, els elements que haurien de conformar una proposta de reforma constitucional, acordada per una àmplia majoria del Parlament de Catalunya per ser negociada i aprovada posteriorment en el marc de les institucions de l'Estat.

Palau del Parlament, 14 de gener de 2013

Maurici Lucena i Betriu

Portaveu del GP SOC

Esmenes presentades

Reg. 1010 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.01.2013

Esmena presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 1010)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 145 del Reglament del Parlament, presenta la següent esmena de modificació a les Propostes de resolució de

– Declaració de sobirania del poble català (tram. 250-00058/10).

– Declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00059/10).

– D'aprovació de la declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya (tram. 250-00060/10).

– Declaració sobre el dret a decidir i a la reforma de la Constitució (tram. 250-00062/10).

1 ESMENA NÚM. 1*De modificació***GP del Partit Popular de Catalunya**

Davant les propostes que diferents grups parlamentaris sotmeten a consideració al primer Ple del Parlament d'aquest període de sessions, en la que fixen la seva posició sobre el que consideren que és la seva prioritat: una declaració de sobirania; i atenent a què, el Parlament de Catalunya com a representació dels ciutadans de Catalunya, considera que cal fixar la prioritat en donar resposta als problemes reals que afronten diàriament els catalans, es considera justificat i oportú l'adopció d'una resolució i un compromís en relació a la crisi econòmica i al model de finançament de la Generalitat de Catalunya.

El Parlament de Catalunya manifesta que:

1. L'objectiu del Govern de la Generalitat de la X Legislatura i d'aquesta Cambra ha de ser la sortida de la crisi, la generació d'ocupació, la reducció del dèficit públic i del endeutament de la Generalitat. En aquest sentit, cal assolir un acord estratègic per a l'ocupació a Catalunya.

Per assolir aquest acord estratègic, els Grups Parlamentaris d'aquesta Cambra es comprometen a impulsar, d'acord amb el Reglament del Parlament, la celebració d'un debat general sobre la crisi econòmica i financera i els seus efectes, que tingui com a objecte del debat de les mesures que es puguin impulsar, entre els quals, hi podrien haver els següents:

– Una nova política industrial: Catalunya necessita dissenyar una nova política industrial, transversal, basada en la internacionalització, la recerca i la innovació. La competitivitat ha de ser el motor de la nostra indústria i per això caldrà superar els actuals obstacles en la formació del capital humà i dels mitjans tècnics, per situar la indústria catalana a Europa i el món.

– Una nova política de formació dels treballadors: aprofundir en el nou model de formació professional dual que integri l'adquisició de coneixement i la pràctica en empreses que faciliti la inserció dels estudiants en un mercat de treball cada vegada més exigent i competitiu.

– Millorar l'accés al finançament dels autònoms i de les petites i mitjanes empreses: en un moment de greus dificultats per a l'accés al crèdit bancari, cal explorar noves fórmules de finançament basades en noves modalitats creditícies, el capital risc, l'accés al mercat alternatiu borsari o les societats de garantia recíproca, els «business angel», el «crowdfunding», etc. Sense oblidar la introducció de canvis en el marc fiscal sempre que l'escenari pressupostari ho permeti.

– Foment i suport de l'activitat emprendedora: Catalunya ha de recuperar la capacitat emprendedora que ha

guiat el seu desenvolupament al llarg dels anys. Els emprendadors necessiten que les administracions remoguin els obstacles burocràtics per a la implantació de noves empreses, que els faciliti el seu desenvolupament amb mesures de suport (desgravacions fiscals), i que creïn un estatut jurídic de suport a l'emprenedor.

– La reforma del servei públic d'ocupació: s'ha de materialitzar definitivament la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, per transformar-lo en un autèntic servei d'intermediació entre els operadors del mercat laboral.

– La racionalització i simplificació de l'Administració: la necessitat de millorar la gestió dels serveis públics, prestant-los de forma més eficaç i reduint aquells costos que no incideixen en la qualitat del servei, comporta que revisem l'organització de les nostres administracions públiques.

2. És necessari un nou model de finançament per a Catalunya. En aquest sentit, el Parlament insta el Govern de la Generalitat a aconseguir un nou sistema de finançament singular per a Catalunya, que representi un model propi, amb capacitat normativa, dins del règim comú de la LOFCA. Aquest nou model es podria basar en:

– L'increment dels impostos cedits i de la participació en la cistella d'impostos estatals.

– L'establiment de fórmules de col·laboració entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Agència Estatal de l'Administració Tributària per a la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de la totalitat dels impostos propis, cedits i transferits.

– Respectar el principi d'ordinalitat, el qual garanteix el manteniment de la posició catalana respecte la seva pròpia renda per càpita després d'aplicar els mecanismes d'anivellament.

– Garantir el principi de solidaritat, entenent que aquesta ha de ser finalista per tal de no perjudicar la capacitat de créixer i competir de l'economia catalana.

Els nous recursos que generi aquest nou sistema de finançament es destinaran a sufragar les polítiques bàsiques de l'estat del benestar, polítiques de foment del creixement econòmic i de creació d'ocupació, així com al compliment de les legislació catalana en matèria de limitació del dèficit i reducció de l'endeutament.

D'acord amb el principi de lleialtat institucional entre l'administració autonòmica i les corporacions locals, la Generalitat ha de fer partícips als ens locals catalans d'una part substancials d'una part d'aquests nous recursos.

Palau del Parlament, 22 de gener de 2013

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu del GP del PPC

PUNT 4 | DEBAT I VOTACIÓ

— **Decret llei 6/2012, del 27 de desembre, de modificació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa**

Tram. 203-00004/10

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 483 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 09.01.2013

Acord: La Mesa del Parlament, el dia 9 de gener de 2013, ha pres coneixement del Decret llei 6/2012, del 27 de desembre, de modificació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa, publicat en el DOGC 6283, i fa avinent que el termini de trenta dies perquè el Parlament n'efectuï el control pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament es va iniciar el dia 1 de gener de 2013.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduceix a continuació:

«A proposta del titular del Departament de la Presidència s'aprova el Projecte de decret llei de modificació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el vint-i-set de desembre de dos mil dotze.

Jordi Baiget i Cantons
Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

DECRET LLEI 6/2012, DE 27 DE DESEMBRE,
DE MODIFICACIÓ DE LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL
TERCERA DE LA LLEI 10/2011, DEL 29 DE DESEMBRE,
DE SIMPLIFICACIÓ I MILLORAMENT DE LA REGULACIÓ
NORMATIVA

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

PREÀMBUL

Mitjançant la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa, es va establir un règim temporal de suspensió de la vigència del règim sancionador aplicable a determinades infraccions administratives de l'àmbit de l'esport, amb la finalitat de facilitar l'adaptació del sector dels tècnics i professionals de les activitats físiques i esportives al context normatiu que s'emmarca en la Llei 3/2008, de 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport.

La suspensió de la vigència del règim sancionador esmentat, que va incorporar la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011 esmentada, finalitza el proper 1 de gener de 2013.

Davant la proximitat d'aquesta data de finalització del termini de suspensió, l'Administració esportiva ha constatat que es mantenen les justificacions i motivacions que van portar a aprovar la previsió de suspensió temporal de la vigència del règim sancionador esmentat, mitjançant la Llei 10/2011. Així mateix és voluntat de l'Administració esportiva continuar facilitant, durant un període de temps més ampli, l'adaptació del text legal i la implicació i acceptació dels agents esportius afectats per la norma.

Per aquest motiu, s'estima del tot necessari i urgent ampliar el termini de suspensió fins a l'1 de gener de 2015, adoptant la mesura per la via extraordinària del Decret llei. Es possibilita així que, durant aquest nou període de temps, l'incompliment de les obligacions previstes en l'esmentada Llei 3/2008 no comporti la consegüent correcció disciplinària, que perjudicaria greument el sector afectat.

Per tot l'exposat, en ús de l'autorització concedida en l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta del titular del Departament de la Presidència i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

ARTICLE ÚNIC

Es modifica la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa, que queda redactada de la manera següent:

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i fins a l'1 de gener de 2015, resta en suspens la vigència de l'article 13, apartats 1 i 3, de la Llei 3/2008, del 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport. Tanmateix, es manté la vigència de les infraccions tipificades en els epígrafs *c* i *d* de l'apartat 1 del dit article, relatius a l'obligació de col·legiació en el cas

que sigui obligatòria i a la no-contractació de l'assegurança preceptiva.

2. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i fins a l'1 de gener de 2015, resta en suspens la vigència de la infracció tipificada en l'epígraf *d* de l'article 74 del Text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, solament pel que fa a l'incompliment d'alguna de les obligacions o condicions establertes per la dita Llei en matèria de titulacions de tècnics.

3. L'òrgan competent ha de resoldre d'ofici la finalització, per sobreseïment, dels expedients sancionadors que estiguin en tramitació en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per fets que no serien constitutius d'infracció administrativa, d'acord amb el règim temporal de suspensió de vigència establerta pels apartats 1 i 2.

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquest Decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 27 de desembre de 2012

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Homs i Molist
Conseller de la Presidència

ANTECEDENTS DEL DECRET LLEI

1. Decret llei de modificació de la disposició addicional tercera de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa

2. Memòria justificativa

3. Informe jurídic

N. de la R.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

PUNT 5 | DEBAT I VOTACIÓ

— Decret Llei 5/2012, del 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit

Tram. 203-00001/10

Decret Llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 31 / Coneixement: Presidència
del Parlament, 19.12.2012

Acord: La Presidència del Parlament, el dia 19 de desembre de 2012, ha pres coneixement del Decret Llei 5/2012, de 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, publicat al DOGC 6277, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 20 de desembre de 2012.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Germà Gordó i Aubarell, Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Economia i Coneixement s'aprova el Projecte de decret Llei de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el divuit de desembre de dos mil dotze.

Germà Gordó i Aubarell
Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

DECRET LLEI 5/2012, DE 18 DE DESEMBRE, DE
L'IMPOST SOBRE ELS DIPÒSITS EN LES ENTITATS DE
CRÈDIT

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

PREÀMBUL

L'actual context economicofinancer i la consecució de les mesures de reequilibri adoptades obliguen el

Govern de la Generalitat de Catalunya a prendre importants decisions en matèria tributària, entre altres.

L'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit es configura com un tribut propi de la Generalitat en què el fet imposable és constituït per la captació de dipòsits que fan les entitats financeres de caràcter privat.

L'impost té en compte la capacitat econòmica dels subjectes passius; no obstant això, s'han previst unes bonificacions per als casos d'oficines en nuclis de poca població i d'altres específiques per aplicació de l'obra social o destí social de les operacions de l'entitat.

Donada la situació plantejada, atès que les modificacions previstes requereixen una norma amb rang de llei i d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, aquest Govern, davant la necessitat extraordinària i urgent d'assolir noves fonts de finançament, per tal de complir amb els objectius de dèficit i d'endeutament fixats, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, el qual, tan bon punt hagi estat publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, serà comunicat pel Govern al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

La norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients, raó per la qual la present disposició abasta només una part de la reforma tributària necessària i deixa per a ulteriors normes les mesures que raonablement han de ser objecte de tràmits d'audiència i informació pública per garantir el seu encert.

El Decret Llei conté dotze articles, dues disposicions addicionals i una final, d'entrada en vigor, en la qual es preveu una *vacatio legis* inferior a l'ordinària, atenent la seva excepcionalitat d'urgència, en execució de les mesures en matèria tributària.

Per tot això, en ús de l'autorització concedida en l'article 64 de l'Estatut d'autonomia, a proposta del conseller d'Economia i Coneixement i d'acord amb el Govern

DECRETO:

ARTICLE 1. NATURALESA I OBJECTE

Es crea, com a impost propi de la Generalitat de Catalunya, l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, de naturalesa directa, que grava els dipòsits efectuats pels clients en les entitats de crèdit, per qualsevol negoci i varietat jurídica, sempre que comportin l'obligació de restitució.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ TERRITORIAL

L'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit serà d'aplicació en l'àmbit territorial de Catalunya.

ARTICLE 3. FET IMPOSABLE

Constitueix el fet imposable de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit la captació i tinença, qualsevol que sigui la seva naturalesa jurídica, de fons de tercers, sota la forma de dipòsits, per part de les entitats a què es refereix l'article 5 d'aquest Decret llei, sempre que comporti l'obligació de restitució.

ARTICLE 4. SUPÒSITS DE NO-SUBJECCIÓ

No estan subjectes a aquest impost:

1. El Banc d'Espanya
2. El Banc Central Europeu
3. El Banc Europeu d'Inversions
4. L'Institut de Crèdit Oficial
5. Les seccions de crèdit de les cooperatives
6. Amb caràcter general, les autoritats de regulació monetària

ARTICLE 5. SUBJECTES PASSIUS

1. Són subjectes passius, a títol de contribuents, de l'impost sobre els dipòsits en entitats de crèdit, les persones jurídiques que, d'acord amb la normativa d'aplicació, tinguin la consideració d'entitats de crèdit i captin, en l'àmbit territorial de Catalunya, ja sigui per mitjà de la seva seu central o de les seves sucursals i oficines situades en el referit àmbit territorial, fons de tercers amb obligació de restituir-los.

sals i oficines situades en el referit àmbit territorial, fons de tercers amb obligació de restituir-los.

2. Resta prohibida la repercussió a tercers de la quota de l'impost i, per tant, no tindran efecte davant l'administració tributària de Catalunya els pactes que contradiguin el que aquí es disposa.

ARTICLE 6. BASE IMPOSABLE

1. Constitueix la base imposable d'aquest impost, com a manifestació de la capacitat econòmica, la quantia econòmica total, equivalent al resultat de mitjanar aritmèticament i al final de cada trimestre del període impositiu les partides P4.2.1, dipòsits a la vista i P4.2.2, dipòsits a termini d'altres sectors residents, del passiu del balanç de les entitats de crèdit que restin inclosos, en els seus estats financers individuals, a la part que corresponguin als dipòsits captats per la seu central o per les sucursals situades en l'àmbit territorial català, quantia que serà minorada en l'import de la partida P4.1.5, 4.2.5, 4.3.2 i 4.4.5, participacions emeses que corresponguin a la seu central o oficines situades a Catalunya.

2. Als efectes de la determinació dels paràmetres d'aquest article, serà d'aplicació el que disposen el títol segon i l'annex 4 de la Circular 4/2004, de 22 de desembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes de informació financera pública reservada i models d'estats financers, o norma que la substitueixi.

ARTICLE 7. DEUTE TRIBUTARI

1. La quota íntegra serà el resultat d'aplicar a la base imposable l'escala de gravamen següent:

Base imposable fins euros	Quota íntegra en euros	Resta base imposable fins euros	Tipus aplicable percentatge
—	—	150.000.000	0,3
150.000.000	450.000	600.000.000	0,4
600.000.000	2.250.000	en endavant	0,5

2. Deduccions generals. Seran deduïbles de la quota resultant en la forma prevista reglamentàriament les següents quantitats:

a) 200.000 euros, si el domicili social de l'entitat de crèdit es troba a Catalunya.

b) 5.000 euros per cada sucursal o oficina situada en l'àmbit territorial català, que s'eleva a 5.500 euros si aquestes radiquen o estan situades en municipis la població dels quals, en el padró, sigui inferior a 2.000 habitants.

3. Altres deduccions: seran deduïbles els imports següents:

a) Els imports dels crèdits, préstecs i inversions que es destinin, en els termes previstos en la llei de pressupost de cada exercici i en l'àmbit territorial català, a finalitats d'utilitat pública, interès social i, en general, promoció econòmica.

b) Els destinats a finançar projectes de finançament públicoprivat realitzats en l'àmbit territorial català.

c) Els destinats al compliment de les obres socials de les fundacions de caràcter especial, de les fundacions de les caixes d'estalvis en relació amb la seva obra social i amb els fons d'educació, sempre que els fons siguin captats per aquestes entitats, per la via de la

seva seu central, o de les seves sucursals o oficines en tots els casos situades en l'àmbit territorial català.

4. En relació amb el que disposa el número anterior, serà necessari, per a l'aplicació de les referides deduccions, que les quantitats amb dret a deducció siguin efectivament una despesa real per a l'entitat o, prèvia la transferència corresponent, ho siguin per a altres entitats dependents d'aquesta. Per al cas que es tracti de despeses de caràcter plurianual, es podrà deduir, en cada exercici, la quantitat efectivament invertida o deduir, en el primer període impositiu, la totalitat de l'import de la inversió, sempre que en aquest darrer cas l'execució de la despesa o inversió es realitzi dins dels dos anys immediatament següents, sens perjudici de les liquidacions que, per al cas d'incompliment de la justificació, puguin girar-se, amb els interessos de demora corresponents i les sancions que en aquest cas siguin procedents.

5. Quota líquida. La quota líquida serà el resultat d'aplicar a la quota tributària les deduccions que estableixen els números 2 i 3 d'aquest article. En cap cas la quota líquida podrà tenir un valor inferior a 0 euros, i en el cas que no sigui procedent l'aplicació de cap deducció, la quota líquida serà igual a la quota íntegra.

6. Quota diferencial. La quota diferencial serà el resultat de deduir de la quota líquida els pagaments a compte realitzats, sent compensable en la forma prevista en aquest Decret llei quan la quota tributària resultant de la liquidació sigui negativa i, si és positiva, formarà part íntegra de la quota resultant de la liquidació.

7. La quota tributària resultant de l'autoliquidació serà el resultat d'addicionar a la quota diferencial els pagaments a compte de l'exercici en curs donant dret a devolució, si aquest és negatiu, en la forma prevista en aquest Decret llei.

ARTICLE 8. PERÍODE IMPOSITIU I MERITACIÓ

1. Constitueix el període impositiu l'any natural, llevat que l'inici de l'activitat per part de les entitats de crèdit en l'àmbit territorial de Catalunya s'hagi produït amb posterioritat al dia 1 de gener de cada exercici, cas en el qual s'iniciarà a partir de la referida data. En tot cas, conclourà el període impositiu quan s'extingeixi la personalitat jurídica de l'entitat de crèdit o deixin d'estar situades en el territori de Catalunya la seu central, les oficines o sucursals.

2. L'impost es meritirà l'últim dia del període impositiu.

ARTICLE 9. AUTOLIQUIDACIÓ

1. Les entitats financeres estan obligades a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés

corresponent, dins el termini que s'assenyali reglamentàriament.

L'autoliquidació anirà acompanyada dels llistats que es determinin reglamentàriament, amb informació relativa al saldo final de cada un dels quatre darrers trimestres naturals, de cada sucursal i/o seu central de l'entitat que sigui ubicada a Catalunya, desglossada per modalitats i sense que es puguin emparar en el secret bancari per ometre dades en la informació esmentada.

2. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per mitjà d'una ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria tributària.

ARTICLE 10. GESTIÓ, RECAPTACIÓ I INSPECCIÓ

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents per raó dels establiments financers que són objecte de control.

ARTICLE 11. LIQUIDACIÓ PROVISIONAL D'OFICI

Si una entitat que compta amb oficines a Catalunya no presenta, dins de termini, l'autoliquidació corresponent, els òrgans de gestió de l'Agència Tributària de Catalunya poden iniciar procediment destinat a practicar liquidació provisional, amb les dades de què disposin.

El procediment de gestió per a la pràctica de liquidació quan no hi ha hagut presentació d'autoliquidació es regularà per via reglamentària. En tot cas, haurà de contenir proposta de liquidació que es notifiqui a l'entitat, amb concessió d'un tràmit d'audiència per un termini no inferior a deu dies hàbils.

Sens perjudici de l'executivitat de la liquidació així practicada, els òrgans competents de l'Agència Tributària de Catalunya podran iniciar actuacions de comprovació i investigació sobre el període objecte de la liquidació practicada.

ARTICLE 12. INFRACCIONS I SANCIONS

1. Les infraccions tributàries es tipifiquen i se sancionen d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 58/2003, del 17 de desembre, general tributària, i les normes reglamentàries que la despleguen.

2. Les sancions han de ser imposades pels òrgans competents de l'Agència Tributària de Catalunya.

3. Es considerarà específicament com a infracció molt greu la deslocalització de dipòsits que, provinents d'oficines situades en el territori de Catalunya, es comptabilitzin en oficines situades fora d'aquest territori.

4. La sanció tributària corresponent a la infracció per deslocalització de dipòsits serà igual al 50 per 100 de la quota deixada d'ingressar per aquest concepte.

En cas de reincidència, la sanció podrà arribar al 100 per 100 de la quota deixada d'ingressar.

ARTICLE 13. RECURSOS I RECLAMACIONS

Contra els actes de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dictats en l'àmbit de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit es pot interposar un recurs de reposició potestatiu o una reclamació economico-administrativa davant la Junta de Finances.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

1. Fins que no s'aprovi el Reglament de desplegament previst en aquest Decret llei, i per tal de facilitar el seu cobrament, les entitats de crèdit amb oficines obertes a Catalunya estaran obligades a notificar a l'Agència Tributària de Catalunya les dades que siguin necessàries per a la pràctica de l'eventual liquidació, no més tard del 30 de gener següent a l'exercici primer d'aplicació de l'Impost.

2. Als efectes que disposa el número anterior, s'autoritza la persona titular de la conselleria d'Economia i Coneixement a aprovar, per ordre, els models provisionals de lliurament d'informació trimestral i d'autoliquidació així com qualssevol altres que siguin necessaris per a la correcta gestió d'aquest tribut.

SEGONA

Sens perjudici de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret llei, l'obligació de subministrament d'informació per part dels subjectes passius de les dades previstes al segon paràgraf de l'apartat primer de l'ar-

ticle 9 serà efectiva a partir del trimestre iniciat el dia 1 d'octubre de 2012. A aquest efecte, l'òrgan competent de l'Agència Tributària de Catalunya aprovarà, abans del dia 28 de febrer de 2013, el corresponent model, per tal que la presentació pugui efectuar-se, únicament per a l'esmentat trimestre, abans del dia 31 de març de 2013.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 18 de desembre de 2012

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat de Catalunya

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Economia i Coneixement

ANTECEDENTS DEL DECRET LLEI

1. Text del Decret llei. Aprovat en la sessió del Govern de 18.12.12
2. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008
3. Memòria justificativa
4. Impacte econòmic
5. Informe jurídic

N. de la R.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

PUNT 6 | DEBAT I VOTACIÓ

— **Decret llei 7/2012, del 27 de desembre, de mesures urgents en matèria fiscal que afecten l'impost sobre el patrimoni**

Tram. 203-00003/10

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 480 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 09.01.2013

Acord: La Mesa del Parlament, el dia 9 de gener de 2013, ha pres coneixement del Decret llei 7/2012, del 27 de desembre, de mesures urgents en matèria fiscal que afecten l'impost sobre el patrimoni, publicat en el DOGC 6282, i fa avinent que el termini de trenta dies perquè el Parlament n'efectuï el control pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament es va iniciar el dia 29 de desembre de 2012.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Economia i Coneixement s'aprova el Projecte de decret llei de mesures urgents en matèria fiscal que afecten l'impost sobre el patrimoni.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el vint-i-set de desembre de dos mil dotze.

Jordi Baiget i Cantons
Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

DECRET LLEI 7/2012, DE 27 DE DESEMBRE,
DE MESURES URGENTS EN MATÈRIA FISCAL
QUE AFECTEN L'IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

PREÀMBUL

L'article únic d'aquest Decret llei conté dues modificacions que afecten l'impost sobre el patrimoni:

per una banda, es fixa l'import del mínim exempt en 500.000,00 euros i, per una altra, s'aprova per primer cop la tarifa de l'impost, que suposa, respecte de la tarifa estatal vigent fins ara, el manteniment dels imports dels vuit trams i l'increment dels tipus de gravamen en un 5%, llevat del corresponent al darrer tram, és a dir, per a la porció de base liquidable que excedeix de 10.695.996,06 euros, que s'incrementa en un 10%.

Les mesures assenyalades han d'ésser aprovades amb caràcter urgent, la qual cosa justifica que el Govern faci ús de l'instrument legislatiu excepcional del decret llei, a l'empara de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquesta urgència es verifica perquè cal aprovar les mesures amb efectes de 31 de desembre de 2012, data de meritació de l'impost corresponent a aquest any.

Per tot això, en ús de l'autorització concedida en l'article 64 de l'Estatut d'autonomia, a proposta del conseller d'Economia i Coneixement, i d'acord amb el Govern

DECRETO:

ARTICLE ÚNIC. IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

1. Amb efectes del 31 de desembre de 2012, es modifica l'article 2 de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 2. Mínim exempt

»L'import del mínim exempt en l'impost sobre el patrimoni es fixa en 500.000,00 euros.»

2. Amb efectes del 31 de desembre de 2012, la base liquidable de l'impost es grava amb els tipus de l'escala següent:

Base liquidable fins a (€)	Quota (€)	Resta de base liquidable fins a (€)	Tipus aplicable percentatge
0,00	0,00	167.129,45	0,21
167.129,45	350,97	167.123,43	0,32
334.252,88	877,41	334.246,87	0,53
668.499,75	2.632,21	668.500,00	0,95
1.336.999,75	8.949,53	1.336.999,26	1,37
2.673.999,01	27.199,57	2.673.999,02	1,79
5.347.998,03	74.930,45	5.347.998,03	2,21
10.695.996,06	192.853,81	en endavant	2,75

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 27 de desembre de 2012

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat de Catalunya

Andreu Mas-Colell
Conseller d'Economia i Coneixement

ANTECEDENTS DEL DECRET LLEI

1. Text del Decret Llei. Aprobats en la sessió del Govern de 27.12.12
2. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008
3. Memòria justificativa
4. Impacte econòmic
5. Informe jurídic

N. de la R.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

PUNT 7 | DEBAT I VOTACIÓ

— **Decret llei 8/2012, del 27 de desembre, de modificació de la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions**

Tram. 203-00002/10

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat
Reg. 479 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 09.01.2013

Acord: La Mesa del Parlament, el 9 de gener de 2013, ha pres coneixement del Decret llei 8/2012, del 27 de desembre, de modificació de la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, publicat en el DOGC 6282, i fa avinent que el termini de trenta dies perquè el Parlament n'efectuï el control pel procediment que estableix l'article 136 del Reglament del Parlament es va iniciar el dia 29 de desembre de 2012.

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Baiget i Cantons, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia d'avui, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduceix a continuació:

«A proposta del conseller de Justícia s'aprova el Projecte de decret llei de modificació de la Llei 10/2008, de 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el vint-i-set de desembre de dos mil dotze.

Jordi Baiget i Cantons
Secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

DECRET LLEI 8/2012, DE 27 DE DESEMBRE,
DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 10/2008, DE 10 DE
JULIOL, DEL LLIBRE QUART DEL CODI CIVIL DE
CATALUNYA, RELATIU A LES SUCCESSIONS

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei, i d'acord amb el que estableix l'article 67.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 10/2008, de 10 de juliol, del llibre quart del Codi

civil de Catalunya, relatiu a les successions, disposa que els testaments davant rector atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei caduquen si no es protocol·litzen en el termini de quatre anys a partir del moment en què la llei entra en vigor, sempre que el causant hagi mort anteriorment, i que si el causant ha mort després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el termini de quatre anys es compta des de la seva mort.

La Llei 10/2008, de 10 de juliol, va entrar en vigor l'1 de gener de 2009 i, per tant, el període per dur a terme la protocol·lització dels testaments davant rector acaba el dia 1 de gener de 2013.

El cert és, però, que la complexitat que suposa la seva protocol·lització ha provocat que, en data d'avui, siguin molts els testaments atorgats davant rector que no han estat degudament protocol·litzats. El venciment imminent del termini previst a l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 10/2008, de 10 de juliol, i la necessitat de respectar la voluntat testamentària dels qui van atorgar testament davant de rector, d'acord amb la llei, però que no han estat protocol·litzats per raons que no els són atribuïbles ni van poder preveure en el moment de l'atorgament, justifica la procedència d'ampliar aquell termini per tal de possibilitar la seva protocol·lització i plena eficàcia.

Davant la situació plantejada, atès que la modificació prevista requereix una norma amb rang de llei, i d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, davant la necessitat extraordinària i urgent d'ampliar el termini per tal d'oferir la possibilitat de protocol·litzar tots els testaments atorgats davant rector i que d'aquesta forma puguin desplegar la seva eficàcia, és necessari emprar la forma de decret llei en els termes que preveu l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Per tot això, a proposta del conseller de Justícia, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

ARTICLE ÚNIC. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 10/2008

Es modifica la disposició transitòria tercera de la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, que resta redactada de la manera següent:

«Els testaments davant rector atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei caduquen si no es protocol·litzen en el termini de sis anys a partir del moment en què la llei entra en vigor, sempre que el causant hagi mort anteriorment. Si el causant ha mort després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el termini de sis anys es compta des de la seva mort.»

DISPOSICIÓ FINAL. ENTRADA EN VIGOR

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 27 de desembre de 2012

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat de Catalunya

Germà Gordó i Aubarell
Conseller de Justícia

ANTECEDENTS DEL DECRET LLEI

1. Decret llei de modificació de la Llei 10/2008, de 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions
2. Memòria justificativa (article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern)
3. Comunicació a la Secretaria de Govern de l'inici de la tramitació del Projecte de decret llei (article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern)
4. Informe jurídic
5. Certificat del Consell Tècnic

N. de la R.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.
